

Szabadság és üdvösség

Alkalom: online áhítat

Dátum: 2020.03.24.

Ige: Lk 19,1-10

¹Ezután Jézus Jerikóba ért, és áthaladt rajta. ²Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt. ³Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de kis termetű lévén, nem láthatta a sokaságtól. ⁴Ezért előrefutott, és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie. ⁵Amikor Jézus odaért, felnézett, és így szólt hozzá: Zákeus, jöjj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom. ⁶Ekkor sietve lejött, és örömmel befogadta. ⁷Akik ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és így szóltak: Bűnös embernél szállt meg. ⁸Zákeus pedig odaállt az Úr elé, és ezt mondta: Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit törvénytelenül vettem el, a négyszeresét adom vissza annak. ⁹Jézus így felelt neki: Ma lett üdvössége ennek a háznak, mivelhogy ő is Ábrahám fia. ¹⁰Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettét.

Kedves Barátaim!

Zákeus története az egyik legismertebb újszövetségi történet. Most mégis egy teljesen új dologra mutatott rá a Szentlélek, amikor elolvastam. Arra, hogy Zákeus mennyire hasonló helyzetben van, mint amiben mi is vagyunk a koronavírus-járvány idején.

Zákeus fővámszedő volt Jerikó városában, ahova Jézus a tanítványaival együtt megérkezik. Jerikó egy nemzetközi útvonalon elhelyezkedő város volt, ezért az ott keresztülhaladó kereskedőktől nem kevés adót szedtek a vámszedők. Zákeus pedig valamennyiük vezetője volt. A fővámszedő hatalmát a római katonák biztosították. Innen érthető, hogy honnan volt a rendkívüli gazdagsága.

Ugyanakkor saját népe, a zsidóság mélyen megvetette őt, amiért embertelen módon kiszolgált a római hatalmat.

Zákeus gazdag ember volt, de mindenkitől elszigetelten élt. Karanténban élt. Saját magát zárta karanténba munkája által. És minél nagyobb vagyont halmozott fel, annál inkább elszigetelődött az emberektől.

Zákeusról megtudjuk, hogy szeretne találkozni Jézussal, mert hírből már ismeri, és reméli azt, hogy Ő megszabadíthatja őt ebből a lelke mélyéből megutált életformájából. Az idő pedig megérlelte őt erre a találkozásra.

Annak idején a hithű zsidó emberek általában, de különösen a rabbik, a tanítók és más vallási vezetők tartózkodtak attól, hogy bemenjenek bűnös emberek, vagy bizonyos betegségekben szenvedők, vagy nem zsidók, pogányok házába.

Jézus azonban tudatosan másként tesz: ő nyíltan vállalja, hogy bemegy a vallási és szociális karanténban élő Zákeushoz. Elmegy hozzá és meglátogatja, mert Zákeusnak erre van a legnagyobb szüksége, hogy az Úr elfogadja őt. Jézus annak ellenére vállalja, hogy elmegy a karanténban levő Zákeushoz, hogy az emberek felháborodtak ezen, és ezt mondták: „Bűnös embernél szállt meg.” Jézus számára azonban Zákeus ugyanolyan fontos volt, mint bárki más, aki magát jó embernek tartotta.

Zákeus tehát vágyott arra, hogy megszabaduljon, hogy szabaddá legyen eddig életének, életvitelének terhétől. Kész volt lemondani mindenről, ami elválasztotta őt Istentől és a másik embertől. Ezért vagyónából gazdagon adakozott a szegényeknek, és fizetett jóvátételt a megkárosítottaknak.

Hogyan válaszolt erre Jézus? Ezt mondta: **Ma lett üdvössége ennek a háznak.**

Az a görög szó, hogy „üdvösség” azt jelenti „megszabadítás, megmentés”. Szabaddá lett Zákeus, és szabaddá lett Zákeus háza, vagyis mindazok, akik házában laktak. A családja is. Kiszabadultak a karanténból. Új lehetőséget kaptak arra, hogy bekapcsolódjanak a nép életébe. Mostantól szabadon bemehettek hozzájuk, és ők is bemehettek akár még a jeruzsálemi templomba is.

De a legfontosabb mégis az, hogy Zákeus olyan szabadságot kapott, mely által nemcsak a földi életben lett szabad, hanem Isten mennyei országába is szabad útja lett. Vagyis **üdvösséget kapott Krisztustól.**

Eszembe jut egy igevers a János evangéliumának 8. fejezetéből: **Ha tehát a Fiú – Jézus Krisztus – megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.** (36) Ezt a megszabadítást élte át Zákeus, a fővámszedő.

Kedves Barátaim! Az egészségünket és életünket fenyegető járvány miatt mindnyájan karanténban vagyunk. Ahogy telnek a napok, és ahogy terjed a járvány, úgy lesz egyre szigorúbb az elzártságunk, még akkor is, ha nem vagyunk betegek.

És mi napról napra egyre jobban vágyunk a szabadságra, mert egyre jobban nyomaszt bennünket a bezártság, és az elzártság. Talán sokan nem mennyei üdvösségre vágnak, csupán arra, hogy megint félelem nélkül kimehessenek házaikból, és újból a megszokott életüket élhessék.

Azonban az Úr Jézus ennél többet szeretne nekünk adni. Sőt, a legfontosabbat akarja nekünk adni: olyan szabadságot, mely mennyei üdvösséget jelent számunkra. Azt akarja, hogy mindnyájunknak szabad utunk legyen Istenhez, hogy többé ne válasszon el minket Istentől se bűn, se mulasztás, se semmi.

Én sok mindent nem tudok a járványokról, betegségekről. De egyet biztosan tudok, hogy **ez a mostani nagyon különleges helyzet lehetőséget ad mindnyájunk számára, hogy odaforduljunk Istenhez, hogy odaforduljunk Krisztushoz**, ahogy egykor Zákheus tette. És meglássuk: távol kerültünk Istentől.

Lássuk meg: bűneink elválasztanak minket mennyei Atyánktól. Szükséges azért, hogy megbánjuk bűneinket, hogy kérjük Isten kegyelmét, hogy az Úr megszabadítson minket, és üdvösséget adjon nekünk.

Ha így teszünk, akkor Jézus hozzánk is így fog szólani: „Ma lett üdvössége ennek a háznak... Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”

„Ha tehát a Fiú – Jézus Krisztus – megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” Ámen.